

ഓർമ്മ, പവിത്രത, സത്യമായ സേവാധാരികളുടെ മൂന്ന് രേഖകൾ

ഇന്ന് സർവ്വ സ്നേഹി, വിശ്വ സേവാധാരിയായ ബാബ തന്റെ സദാ സേവാധാരി കുട്ടികളുമായി മിലനം ചെയ്യാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. സേവാധാരിയായ ബാപ്ദാദായ്ക്ക് സമാനമായ സേവാധാരി കുട്ടികളാണ് സദാ പ്രിയപ്പെട്ടത്. ഇന്ന് വിശേഷ, സർവ്വ സേവാധാരി കുട്ടികളുടെ മസ്തകത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന വിശേഷ 3 രേഖകൾ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും മസ്തകം ത്രിമൂർത്തി തിലകത്തിന് സമാനം തിളങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ 3 രേഖകൾ ആരുടെ ലക്ഷണമാണ്? ഈ മൂന്ന് പ്രകാരത്തിലുള്ള തിലകത്തിലൂടെ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും വർത്തമാന റിസൾട്ട് കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്ന് സമ്പൂർണ്ണ യോഗീ ജീവിതത്തിന്റെ രേഖ. രണ്ട് പവിത്രതയുടെ രേഖ. മൂന്നാമത്തേത് സത്യമായ സേവാധാരിയുടെ രേഖ. മൂന്ന് രേഖകളിലും ഓരോ കുട്ടിയുടെയും റിസൾട്ട് ബാബ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സർവ്വരുടെ ഓർമ്മയുടെ രേഖ തിളങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നാൽ നമ്പർവാറാണ്. ചിലരുടെ രേഖ ആദി മുതൽ ഇപ്പോൾ വരെ അവിച്ഛിന്യമായി അർത്ഥം സദാ ഒന്നിന്റെ ഓർമ്മയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കാര്യം- സദാ അഖണ്ഡമായിരുന്നോ? സദാ നേരെയുള്ള രേഖ അർത്ഥം ഡയറക്ട് ബാബയുമായി സർവ്വ സംബന്ധത്തിന്റെ സ്നേഹം സദാ ഉണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും നിമിത്തമായ ആത്മാക്കളിലൂടെ ബാബയുമായി സംബന്ധം യോജിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അനുഭവിയാണോ? ഡയറക്ട് ബാബയുടെ ആശ്രയം ഉണ്ടോ അതോ ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിന്റെ ആശ്രയത്തിലൂടെ ബാബയുടെ ആശ്രയം ലഭിക്കുകയോണോ? ഒന്നുണ്ട് നേരെയുള്ള രേഖ, രണ്ടാമത്തേത് ഇടയിലിടയിൽ കുറച്ച് വളഞ്ഞ രേഖയുള്ളവർ. ഇതാണ് ഓർമ്മയുടെ രേഖയുടെ വിശേഷതകൾ.

രണ്ടാമത്തേത് സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രതയുടെ രേഖ. ഇതിലും നമ്പർവാറാണ്. ഒന്ന് ബ്രാഹ്മണനായപ്പോൾ തന്നെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ, വിശേഷിച്ച് ബാബയുടെ വരദാനം പ്രാപ്തമാക്കി സദാ സഹജമായി ഈ വരദാനത്തെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവം ചെയ്യുന്നവർ. അവരുടെ രേഖ ആദി മുതൽ ഇപ്പോൾ വരെ നേരെ തന്നെയാണ്. രണ്ടാമത്തേത്- ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിലെ ഈ വരദാനത്തെ അധികാരത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അനുഭവം ചെയ്യുന്നില്ല, ഇടയ്ക്ക് സഹജം, ഇടയ്ക്ക് പരിശ്രമം, വളരെ പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ സ്വന്തമാക്കുന്നവർ. അവരുടെ രേഖ സദാ നേരെയും തിളങ്ങുന്നതുമായിരിക്കില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഓർമ്മ അഥവാ സേവനത്തിന്റെ സഫലതയുടെ ആധാരമാണ് പവിത്രത. കേവലം ബ്രഹ്മചാരിയാകുക-ഇത് പവിത്രതയല്ല എന്നാൽ പവിത്രതയുടെ സമ്പൂർണ്ണ രൂപമാണ്- ബ്രഹ്മചാരിയോടൊപ്പം ബ്രഹ്മചാരിയാകുക. ബ്രഹ്മചാരി അർത്ഥം ബ്രഹ്മാവിന്റെ ആചരണത്തിലൂടെ നടക്കുന്നവർ, അതിനെയാണ് ഫോളോ ഫാദർ എന്ന് പറയുന്നത് കാരണം ബ്രഹ്മാബാബയെയാണ് അനുകരിക്കേണ്ടത്. ശിവബാബയ്ക്ക് സമാനമായ സ്ഥിതിയിലിരിക്കണം എന്നാൽ ആചരണം അഥവാ കർമ്മത്തിൽ ബ്രഹ്മാബാബയെ അനുകരിക്കണം. ഓരോ ചുവടിലും ബ്രഹ്മചാരി. ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ വ്രതം സദാ സങ്കല്പത്തിലും സ്വപ്നത്തിലുമുണ്ടാകണം. പവിത്രതയുടെ അർത്ഥമാണ്- സദാ ബാബയെ തന്റെ സാമിയാക്കുക, ബാബയുടെ കൂട്ട്ക്കെട്ടിൽ സദാ ഇരിക്കുക. സാമിയാക്കിയോ? ബാബ എന്റേതാണ്- ഇതും ആവശ്യമാണ് കാരണം സദാ ബാബയുമായുള്ള കൂട്ട്ക്കെട്ട് ഉണ്ടാകണം. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രത. സംഘടനയുടെ കൂട്ട്ക്കെട്ട്, പരിവാരത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമം അത് വേറെ, അതും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ബാബ കാരണമാണല്ലോ ഈ സംഘടനയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ കൂട്ട്ക്കെട്ട് കിട്ടിയത്. ഇത് മറക്കരുത്. പരിവാരത്തിന്റെ സ്നേഹമുണ്ട്, പക്ഷെ പരിവാരം ആരുടേതാണ്? ബാബുടേത്. ബാബയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പരിവാരം എവിടെ നിന്ന് ലഭിക്കുമായിരുന്നു? പരിവാരത്തിന്റെ സ്നേഹം, പരിവാരത്തിന്റെ സംഘടന വളരെ നല്ലതാണ് എന്നാൽ പരിവാരത്തിന്റെ ബീജത്തെ മറക്കരുത്. ബാബയെ മറന്ന് പരിവാരത്തെ കൂട്ടാക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ബാബയെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിൽ അവിടെ സ്ഥലം കാലിയായി. അവിടെ മായ പ്രവേശിക്കുന്നു അതിനാൽ സ്നേഹത്തോടെയിരുന്നു, സ്നേഹം എടുത്തും നല്കിയും ബാബയെ മറക്കരുത്. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് പവിത്രത. മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ സമർത്ഥരല്ലേ.

പല കുട്ടികൾക്കും സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രതയുടെ സ്ഥിതിയിൽ മുന്നോട്ടു പോകാൻ പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുന്നു അതിനാൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചിലരെ സാമിയാക്കണം എന്ന സങ്കല്പം വരുന്നു, സാമിയും ആവശ്യമാണ് എന്ന സങ്കല്പം വരുന്നു. സന്യാസിയാകരുത് എന്നാൽ ആത്മാക്കളുടെ കൂടെയിരുന്നു ബാബയുടെ കൂട്ട്ക്കെട്ടിനെ മറക്കരുത്. ഇല്ലായെങ്കിൽ സമയത്ത് ആ ആത്മാവിന്റെ കൂട്ട് ഓർമ്മ വരും. ബാബയെ മറക്കും. അതിനാൽ സമയത്ത് ചതിക്കപ്പെടാൻ കാരണം സാകാര ശരീരധാരിയുടെ ആശ്രയത്തിന്റെ

സംസ്കാരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തെ ബാബയുടെയും നിരാകാരിയായ ബാബയുടെയും ഓർമ്മ പിന്നാലെയേ വരുകയുള്ളൂ. ആദ്യം ശരീരധാരിയുടെ ഓർമ്മ വരും. ഏതെങ്കിലും സമയത്ത് ആദ്യം സാകാ രത്തിന്റെ ആശ്രയം ഓർമ്മ വന്നുവെങ്കിൽ അവർ നമ്പർവണ്ണം ബാബ രണ്ടാമത്തേതും ആയി. ബാബയെ രണ്ടാമത്തെ നമ്പറിൽ വയ്ക്കുന്നവർക്ക് എന്ത് പദവി ലഭിക്കും? ഒന്നാമത്തേതാണോ അതോ രണ്ടാമത്തേ താണോ? കേവലം സഹായോഗം എടുക്കുക, സ്നേഹിയായിരിക്കുക എന്നത് വേറെയാണ് പക്ഷെ ആശ്ര യമകുക എന്നത് വേറെ. ഇത് വളരെ ഗുഹ്യമായ കാര്യമാണ്. ഇതിനെ യഥാർത്ഥമായ രീതിയിലൂടെ മന സ്സിലാക്കണം. ചിലർ സംഘടനയിൽ സ്നേഹിയാകുന്നതിന് പകരം നിർമ്മോഹിയായി മാറുന്നു. കൂടുതൽ പോകുമോ എന്ന് ഭയക്കുന്നു, ഇന്നവരിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അല്ല. 21 ജന്മവും കൂടുംബത്തിൽ, പരിവാരത്തിൽ തന്നെയല്ല ഇരിക്കേണ്ടത്. അതിനാൽ ഭയം കാരണം വേറിടുന്നു, അഥവാ നിർമ്മോഹിയായി മാറുന്നു എങ്കിൽ അത് കർമ്മ സന്യാസിയുടെ സംസ്കാ രമായി മാറുന്നു. കർമ്മയോഗിയാകണം, കർമ്മ സന്യാസിയല്ല. സംഘടനയിലിരിക്കുക, സ്നേഹിയാകുക എന്നാൽ ബുദ്ധിയുടെ ആശ്രയം ഒരേയൊരു ബാബയായിരിക്കണം, രണ്ടാമതായി ആരും ഉണ്ടാകരുത്. ബുദ്ധിയെ ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിന്റെ കൂട്ടക്കെട്ട് അഥവാ ഗുണം അഥവാ ഏതെങ്കിലും വിശേഷത ആകർഷി കരുത്, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് പവിത്രത എന്ന്.

പവിത്രതയിൽ പരിശ്രമമുണ്ട്- ഇതിലൂടെ തെളിയുന്നത് വരദാതാവായ ബാബയിലൂടെ ജന്മത്തിന്റെ വര ദാനം എടുത്തിട്ടില്ല എന്നാണ്. വരദാനത്തിൽ പരിശ്രമം അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. ഓരോ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാ വിനും ബ്രാഹ്മണ ജന്മത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ വരദാനം - പവിത്രമായി ഭവിക്കൂ, യോഗിയായി ഭവിക്കൂ എന്നത് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സ്വയത്തോട് ചോദിക്കൂ- പവിത്രതയുടെ വരദാനിയാണോ അതോ പരിശ്രമത്തി ലൂടെ പവിത്രതയെ സ്വന്തമാക്കുന്നവരാണോ? എന്തേത് ബ്രാഹ്മണ ജന്മമാണ് എന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്ക ണം. കേവലം ജീവിതത്തിന്റെ പരിവർത്തനമല്ല എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണ ജന്മത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ ജീവത ത്തിന്റെ പരിവർത്തനം. ജന്മത്തിന്റെ സംസ്കാരം വളരെ സഹജവും സ്വതവേയുമായി ഉണ്ടായിരിക്കും. പരസ്പരം പറയാറില്ലേ- ജനിച്ചപ്പോൾ മുതൽ എന്റെ സംസ്കാരം ഇങ്ങനെയാണ്. ബ്രാഹ്മണ ജന്മത്തിന്റെ സംസ്കാരമാണ്- യോഗീ ഭവ, പവിത്ര ഭവ. വരദാനവുമാണ്, നിജ സംസ്കാരവുമാണ്. ജീവിതത്തിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ഒന്ന്- കൂട്ടക്കാരൻ, രണ്ട്- കൂട്ടക്കെട്ട്. അതിനാൽ ത്രികാലദർശിയായ ബാബ സർവ്വരുടെയും ആവശ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് ശ്രേഷ്ഠമായ കൂട്ടക്കാരനായും സംബന്ധം നിറവേറ്റു ന്നു, ശ്രേഷ്ഠമായ കൂട്ടം നൽകുന്നു.. വിശേഷിച്ചും ഡബിൾ വിദേശി കൂട്ടികൾക്ക് രണ്ടും വേണം അതി നാൽ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ബ്രാഹ്മണ ജന്മം എടുത്തപ്പോൾ തന്നെ കൂട്ടക്കാരന്റെ അനുഭവം ചെയ്തിച്ചു, സുമംഗലി യാക്കി. ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ കൂട്ടക്കാരനെ ലഭിച്ചില്ലേ? കൂട്ടക്കാരനെ ലഭിച്ചോ അതോ ഇപ്പോളും അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? പവിത്രതയെ തന്റെ നിജ സംസ്കാരത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അനുഭവം ചെയ്യണം ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗ്യം അഥവാ ശ്രേഷ്ഠമായ രേഖയുള്ളവർ എന്ന്. അടിത്തറ പക്കായല്ലേ?

മൂന്നാമത്തെ രേഖയാണ് സത്യമായ സേവാധാരിയുടേത്. ഈ സേവാധാരിയുടെ രേഖയും സർവ്വരു ടെയും മസ്തകത്തിലുണ്ട്. സേവനമില്ലാതെയിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. സേവനം ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തെ സദാ നിർവ്വിഘ്നമാക്കുന്നതിന്റെ സാധനമാണ്, സേവനത്തിൽ തന്നെയാണ് കൂടുതൽ പരീക്ഷണവും വരുന്നത്. നിർവ്വിഘ്നമായ സേവാധാരിയെ സത്യമായ സേവാധാരിയെന്ന് പറയുന്നു. വിഘ്നം വരുക എന്നതും ഡ്രാമയിൽ ഉള്ളതാണ്. വരണം, വന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കും. കാരണം ഈ വിഘ്നം അഥവാ പേപ്പറാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്. ഇതിനെ വിഘ്നമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ, അനുഭവത്തിന്റെ ഉന്നതി ഉണ്ടായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ഭാവത്തോടെ കാണൂ എങ്കിൽ ഉന്നതിയുടെ പടിയായി അനുഭവപ്പെടും. ഇതിനേക്കാൾ മുന്നോട്ട് പോകണം കാരണം സേവനം അർത്ഥം സംഘടനയുടെ, സർവ്വ ആത്മാക്കളുടെ ആശീർവാദത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുക. സേവനം സർവ്വാത്മാക്കളുടെയും ആശീർവാദം പ്രാപ്തമാക്കു ന്നതിനുള്ള സാധനമാണ്. ഈ വിധിയിലൂടെ, ഈ മനോഭാവനയിലൂടെ കാണൂ എങ്കിൽ അനുഭവത്തിന്റെ അഥോറിട്ടി വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന അനുഭവം സദാ ഉണ്ടാകും. വിഘ്നത്തെ വിഘ്നമായി മന സ്സിലാക്കാതിരിക്കൂ, നിമിത്തമായ ആത്മാവിനെ വിഘ്നകാരിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കരുത്, അനുഭവിയാ ക്കുന്ന ടീച്ചറായി കാണൂ. നിന്ദിക്കുന്നവർ മിത്രമാണെന്ന് പറയാറുണ്ട്, അപ്പോൾ വിഘ്നങ്ങളെ മറി കടത്തി പാസാക്കുന്ന അനുഭവിയാക്കുന്ന ടീച്ചറായില്ലേ. പാഠം പഠിപ്പിച്ചില്ലേ. ഏതു പോലെ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് രോഗങ്ങളെയില്ലാതാക്കുന്ന ഡോക്ടേഴ്സുണ്ട്, അവർ വ്യായാമം ചെയ്തിക്കുന്നു, വ്യായാമം ചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്യം വേദനയുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ആ വേദന സദാ കാലത്തേക്ക് വേദനയില്ലാത്തവരാക്കി മാറ്റുന്ന തിന് നിമിത്തമാകുന്നു, ഈ അറിവില്ലാത്തവരാണ് കൂടുതൽ വേദനയായല്ലോ എന്നോർത്ത് നിലവിളിക്കൂ

നന്ത്. എന്നാൽ ഈ വേദനയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മരുന്നാണ്. ഇപ്രകാരം രൂപം വിഹ്നത്തിന്റേതാണെങ്കിലും, നിങ്ങൾക്ക് വിഹ്നകാരി ആത്മാവായി കാണപ്പെടും എന്നാൽ സദാ കാലത്തേക്ക് വിഹ്നങ്ങളിൽ നിന്നും മറി കടത്തുന്നതിന് നിമിത്തമാണ്, അവർ തന്നെയാണ് അചഞ്ചലമാക്കുന്നതിന് നിമിത്തമാകുന്നത് അതിനാൽ സദാ നിർവിഹ്ന സേവാധാരിയെ സത്യമായ സേവാധാരിയെന്ന് പറയുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠമായ രേഖയുള്ളവരെയാണ് സത്യമായ സേവാധാരിയെന്ന് പറയുന്നത്.

സേവനത്തിൽ സദാ സ്വച്ഛമായ ബുദ്ധി, സ്വച്ഛമായ വൃത്തി സ്വച്ഛമായ കർമ്മം സഫലതയുടെ സഹജമായ ആധാരമാണ്. ഏതൊരു സേവനത്തിന്റെ കാര്യം ആരംഭിക്കുമ്പോഴും ആദ്യം ചെയ്ത് ചെയ്യും-ബുദ്ധിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാളാവിനെ പ്രതി പോലും സ്വച്ഛതയ്ക്ക് പകരം കഴിഞ്ഞ് പോയ കാര്യങ്ങളുടെ ലേശമെങ്കിലും സ്മൃതിയുണ്ടെങ്കിൽ അതേ വൃത്തി, ദൃഷ്ടിയിലൂടെ അവരെ കാണും സംസാരിക്കും. അതിനാൽ സേവനത്തിൽ സ്വച്ഛതയിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണമായ സഫലത ഉണ്ടാകില്ല. കഴിഞ്ഞ് പോയ കാര്യങ്ങളെ അഥവാ വൃത്തികളെ സർവ്വതിനെയും സമാപ്തമാക്കുക- ഇതാണ് സ്വച്ഛത. കഴിഞ്ഞ് പോയതിനെ ഓർമ്മിക്കുക, ഇതും ചെറിയ രീതിയിലുള്ള പാപമാണ്. സങ്കല്പവും കർമ്മത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വർണ്ണിക്കുക എന്നത് വേറെ കാര്യമാണ് എന്നാൽ സങ്കല്പിക്കുമ്പോഴും പഴയ സങ്കല്പത്തിന്റെ സ്മൃതി സൃഷ്ടി അഥവാ വായു മണ്ഡലം അതേപോലെയാക്കി മാറ്റുന്നു. പിന്നീട് പറയുന്നു- ഞാൻ പറഞ്ഞത് പോലെയായി. പക്ഷെ എന്ത് കൊണ്ട് ആയി? നിങ്ങളുടെ ശക്തിഹീനമായ, വ്യർത്ഥ സങ്കല്പം ഈ വ്യർത്ഥമായ വായുമണ്ഡലത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അതിനാൽ സദാ സത്യമായ സേവാധാരി അർത്ഥം പഴയ വൈഭ്രഷണ സമാപ്തമാക്കുന്നവർ. സയൻസ് പഠിച്ചവർ ഒരു ആയുധത്തിലൂടെ മറ്റൊരു ആയുധത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു, ഒരു വിമാനത്തിലൂടെ മറ്റൊരു വിമാനത്തിലൂടെ വീഴ്ത്തുന്നു. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു അപ്പോൾ സമാപ്തമാക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധമായ വൈഭ്രഷണ ശുദ്ധമായ വൈഭ്രഷണ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ രചിക്കാൻ സാധിക്കും, വ്യർത്ഥമായ വൈഭ്രഷണ സമാപ്തമാക്കാനും സാധിക്കും. സങ്കല്പത്തിന് സങ്കല്പത്തെ സമാപ്തമാക്കാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങളും സങ്കല്പം ശക്തിശാലിയാക്കുമെങ്കിൽ സമർത്ഥമായ സങ്കല്പം തീർച്ചയായും വ്യർത്ഥത്തെ സമാപ്തമാക്കും. മനസ്സിലായോ? സേവനത്തിൽ ആദ്യം സ്വച്ഛത അർത്ഥം പവിത്രതയുടെ ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ മൂന്ന് രേഖകൾ തിളങ്ങുന്നതായി കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

സേവനത്തിന്റെ വിശേഷതയുടെ അനേക കാര്യങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും സാരമാണ്- നിസ്വാർത്ഥം, നിർവികല്പ സ്ഥിതിയിലൂടെ സേവനം ചെയ്യുക എന്നതാണ് സഫലതയുടെ ആധാരം. ഇതേ സേവനത്തിലൂടെ തന്നെ സ്വയം സന്തുഷ്ടവും ഹർഷിതവുമായിരിക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവരും സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്നു. സേവനമില്ലാതെ സംഘടനയില്ല. സംഘടനയിൽ വ്യത്യസ്തമായ കാര്യങ്ങൾ, ചിന്തകൾ, വിധികൾ, സാധനം- ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുക തന്നെ വേണം. എന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ വന്നാലും, വ്യത്യസ്തമായ കാര്യങ്ങളെ കേട്ടിട്ടും സ്വയം സദാ അനേകതയെ ഒരേയൊരു ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ മലനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന, ഏകരസ സ്ഥിതിയുള്ളവരായിട്ടിരിക്കൂ. ഒരിക്കലും അനേകതയിൽ സംശയിക്കാതിരിക്കൂ- ഇപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യും, വളരെ ചിന്തകളായി, ആർ പറഞ്ഞത് കേൾക്കണം, ആർ പറഞ്ഞത് കേൾക്കരുത്? നിസ്വാർത്ഥവും നിർവികല്പവുമായ ഭാവത്തിലൂടെ നിർണ്ണയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ആർക്കും വ്യർത്ഥ സങ്കല്പം വരികയില്ല കാരണം സേവനമില്ലാതെയിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല, ഓർമ്മയില്ലാതെയുമിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല അതിനാൽ സേവനത്തെയും വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. സ്വയത്തെയും സ്നേഹം, സഹയോഗം, നിസ്വാർത്ഥമായ ഭാവത്തോടെ മുന്നോട്ടുയർത്തൂ. ബാപ്തദായ്ക്കും സന്തോഷമുണ്ട് ദേശ വിദേശത്ത് ചെറിയവരും വലിയവരും ഉണർവും ഉത്സാഹത്തോടെയും സേവനത്തിന്റെ തെളിവ് നല്കി. വിദേശ സേവനത്തിന്റെയും കാര്യം സഫലതയോടെ സമ്പന്നമായി, ദേശത്തും സർവ്വരുടെ സഹയോഗത്തിലൂടെ സർവ്വ കാര്യങ്ങളും സമ്പന്നമായി, സഫലമായി. ബാപ്തദാ കുട്ടികളുടെ സേവനത്തിന്റെ താല്പര്യത്തെ കണ്ട് ഹർഷിതമാകുന്നു. സർവ്വരുടെയും ലക്ഷ്യം ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുക എന്നതാണ്, ബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ പരിശ്രമത്തെ സ്നേഹത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി കാര്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കാണിച്ചു. സർവ്വ കുട്ടികളും വിശേഷ സേവനത്തിന് നിമിത്തമായി വന്നിരിക്കുന്നു. ബാപ്തദായും ആഹാ കുട്ടികളെ, ആഹാ എന്ന ഗീതം പാടുന്നു. സർവ്വരും വളരെ നല്ല കാര്യം ചെയ്തു. ചിലർ ചെയ്തു, ചിലർ ചെയ്തില്ല, അങ്ങനെയില്ല. ചെറിയ സ്ഥലമായിക്കോട്ടെ, വലിയ സ്ഥലമായിക്കോട്ടെ, എന്നാൽ ചെറിയ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരും കുറവൊന്നുമല്ല അതിനാൽ സർവ്വരുടെയും ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാവനകൾ, ശ്രേഷ്ഠമായ കാമനകളിലൂടെ കാര്യം നന്നായി, സദാ നല്ലതായിരിക്കും. സമയവും സങ്കല്പവും കൂടുതൽ വിനിയോഗിച്ചു, പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ സങ്കല്പിച്ചില്ലേ. ശരീരത്തിന്റെ ശക്തിയെയും ഉപയോഗിച്ചു, ധനത്തിന്റെ ശക്തിയും, സംഘടനയുടെ ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചു. സർവ്വ ശക്തികളുടെ ആഹുതിയിലൂടെ

സേവനത്തിന്റെ യജ്ഞം രണ്ട് ഭാഗത്തും(ദേശ വിദേശത്ത്) സഫലമായി. വളരെ നല്ല കാര്യമായിരുന്നു. ശരിയായി ചെയ്തോ ഇല്ലയോ എന്ന ചോദ്യം പോലുമില്ല. സദാ ശരിയായിരുന്നു, ശരി തന്നെയായിരിക്കും. മൾട്ടി മിലുൻ പീസ്(ലക്ഷോപലക്ഷം ശാന്തി) ന്റെ കാര്യം ചെയ്തു, ഗോൾഡൻ ജൂബിലിയുടെ കാര്യം ചെയ്തു- രണ്ടും സുന്ദരമായിരുന്നു. ചെയ്ത വിധിയും വളരെ നല്ലതായിരുന്നു. ചിലയിടത്ത് വസ്തുവിന്റെ മൂല്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനായി അതിനെ ഗുപ്തമാക്കി വയ്ക്കുന്നു. ആ ഗുപ്തമായി വയ്ക്കുന്നത് അതിന്റെ മൂല്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, ഉള്ളിൽ എന്തെന്ന് അറിയുന്നതിനുള്ള ജിജ്ഞാസ വർദ്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗുപ്തമായ സ്ഥിതി തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷതയുടെ മൂട്പ്പടമായി മാറുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഭൂമിയെ തയ്യാറാക്കൂ. ഭൂമിയിൽ വിത്ത് വിതയ്ക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെയടിയിലാണ് ഇടുന്നത്. വിത്ത് പുറത്ത് വയ്ക്കാറില്ല, അകത്ത് മറച്ച് വയ്ക്കുന്നു. ഫലം അഥവാ വൃക്ഷം ഗുപ്തമായ ബീജത്തിന്റെ തന്നെ സ്വരൂപം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ വിത്ത് പാകി, വൃക്ഷം സ്വതവേ പുറത്ത് വരുന്നു. സന്തോഷത്തിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നില്ലേ? ആഹാ ബാബ എന്ന് പറയുന്നു കൂടെ ആഹാ സേവനമെന്നും പറയുന്നു. ശരി. ബാപ്ദാദാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കേട്ടു. ഈ സേവനത്തിലൂടെ ദേശ വിദേശത്തിലെ പല വിഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരുടെയും സേവനം നടന്നു, നാല് ഭാഗത്തും ഒരേ സമയത്ത് ഒരേ ശബ്ദം മുഴങ്ങുന്നതിന്റെ അഥവാ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ സാധനം നല്ലതാണ്. ഇനിയും എന്ത് പ്രോഗ്രാം ചെയ്താലും, ഒരേ സമയത്ത് ദേശ വിദേശത്ത് നാല് ഭാഗത്തും ഒരേ പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനം ചെയ്ത് പിന്നീട് സേവനത്തിന്റെ ഫല സ്വരൂപമായി മധുബനിൽ സംഘടിത രൂപത്തിലുണ്ടാകണം. നാല് ഭാഗത്തും ഒരേ അലയായത് കാരണം സർവ്വരിലും ഉണർവും ഉത്സാഹവുമുണ്ട്, നാല് ഭാഗത്തും ഏറ്റവും കൂടുതൽ സേവനത്തിന്റെ തെളിവ് നൽകുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ മത്സരം ഉണ്ടാകുന്നു, അതിനാൽ ഈ ഉണർവ്വിലൂടെ നാല് ഭാഗത്തും പേര് പ്രസസ്തമാകുന്നു, അതു കൊണ്ട് ഏത് വിഭാഗത്തിലുള്ളവരുടെ പരിപാടി വച്ചോളൂ പക്ഷെ നാല് ഭാഗത്തും മുഴുവൻ വർഷം ഒരേ രൂപരേഖയിൽ സേവനത്തിൽ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകണം. അപ്പോൾ ആ ആത്മാക്കൾക്കും സംഘടനയെ കാണുമ്പോൾ ഉത്സാഹമുണ്ടാകും, മുന്നോട്ടുവരുന്നതിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നു. ഈ വിധിയിലൂടെ പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കി, മുന്നോട്ട് പോകൂ. ആദ്യം തന്റെ സ്ഥലത്ത് ആ വിഭാഗത്തിലുള്ളവരുടെ സേവനം ചെയ്ത് ചെറിയ ചെറിയ സംഘടനയുടെ രൂപത്തിൽ പരിപാടി സംഘടിപ്പിക്കൂ, പിന്നെ അതിലൂടെ വരുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കളെ ഈ വലിയ സംഘടനയിലേക്ക് തയ്യാറാക്കൂ. പക്ഷെ ഓരോ സെന്റർ അഥവാ പരസ്പരം ചേർന്ന് ചെയ്യു കാരണം ചിലർക്ക് ഇവിടെ വരെ എത്താൻ സാധിക്കില്ല, അവർക്ക് അവിടെയും പരിപാടിയിലൂടെ ലഭ്യമാക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനാൽ ആദ്യം ചെറിയ ചെറിയ സ്നേഹ മിലനം ചെയ്യൂ, പിന്നെ സോൺ ചേർന്ന് സംഘടനയെയുണ്ടാക്കൂ, പിന്നീട് മധുബനിലെ വലിയ സംഘടനയായിരിക്കണം. ആദ്യം തന്നെ അനുഭവിച്ചായി ഇവിടെ വരെയെത്തും. ദേശ വിദേശത്ത് ഒരേ ടോപ്പിക് തന്നെയാകണം, ഒരേ വിഭാഗത്തിലുള്ളവരും. ചില ടോപ്പിക്സുകളിൽ രണ്ട് നാല് വിഭാഗങ്ങളിലുള്ളവർക്കും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ടോപ്പിക്സുകൾ വിശാലമാണ് അതിനാൽ 2-3 വിഭാഗങ്ങളിലുള്ളവർക്കും അതേ ടോപ്പിക് നൽകാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾ ദേശ വിദേശത്ത് ധർമ്മം, രാജ്യം, സയൻസിന്റെ ശക്തി- മുന്നിന്റേയും സാപിളുകൾ തയ്യാറാക്കൂ. ശരി. സർവ്വ പവിത്രതയുടെ വരദാനത്തിന്റെ അധികാരി ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ഏകരസം, നിരന്തര യോഗീ ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവീ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും സത്യമായ സേവാധാരിയാകുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് വിശ്വ സ്നേഹി, വിശ്വ സേവാധാരി ബാപ്ദാദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും നമസ്തേ.

വരദാനം- കംബയിന്റ് സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലൂടെ മറവിയില്ലാത്തവരായി മാറുന്ന നിരന്തര യോഗിയായി ഭവിക്കട്ടെ.

സ്വയത്തെ ബാബയോടൊപ്പം കംബയിന്റായി അനുഭവം ചെയ്യുന്നവർക്ക് നിരന്തര യോഗീ ഭവ എന്ന വരദാനം സ്വതവേ ലഭിക്കുന്നു കാരണം അവർ എവിടെ വസിച്ചാലും മിലനം ചെയ്തു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അവരെ ആർ എത്ര തന്നെ മറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും അവർ മറവിയില്ലാത്തവരായി മാറുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള മറവിയില്ലാത്ത ബാബയ്ക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികൾ, അവർ തന്നെയാണ് നിരന്തര യോഗീ കാരണം സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്- സ്വതവേയുള്ള ഓർമ്മ. അനേക സങ്കല്പങ്ങളാകുന്ന നഖത്തെ പോലും മായക്ക് ഇളക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

സ്റ്റോഗൻ- കാരണം കേൾക്കുന്നതിന് പകരം അതിന്റെ നിവാരണം ചെയ്യൂ എങ്കിൽ ആശീർവാദങ്ങളുടെ അധികാരിയായി മാറും.